

487
פרק טו קו ל מס. 487
מיסיבת ועדת העבודה שהתקיימה ביום ו',
י"ב אייר תשל"ז, (29.4.77) בסעה 9.00
ב ת ל - א ב י ב

חברי הועדה:

נ כ ח ר:

- ט. ארבל - אלמוזלינו - יו"ר
- ז. אמיר
- מ. גז
- פ. גרופר
- מ. דרובלס
- ה. זיידל
- י. יודין (זרניצקי)
- מ. כהן

מוזמנים:

- ה' בושון - הביטוח הלאומי
- י. בארי - " "
- י. כפלאוי - מסרד העבודה
- מ. ברק - מסרד העבודה
- מ. גולדברג - לסכת התיאום של הארגונים הכלכליים
- א. קורח - " " " " " "
- י. האוזמן - " " " " " "
- מ. בן-חרוץ - התאחדות בעלי-המלאכה
- מ. סורץ - " " " " " "
- ש. צור - הסוכנות היהודית
- מר אחירז - הסוכנות היהודית
- י. כץ
- ח'כ י. שרנק

יועץ מספטי לועדה:

מר אליאסיף

מזכיר הועדה:

מר נוריאל

רסמה:

ט. קושלר

סדר היום:

1. חוק הביטוח הלאומי (נוסח מסולב) תגמולים לנשגעי פעולות איבה, תקנות בדבר מענק להוצאות קבורה
2. חוק הסכמים קבוציים תשי"ז-1957 תקנות בדבר תשלום דמי טיפול ארגוני-סקצועי

נתקבל ג"מ 24.5.77

1. חוק הביטוח הלאומי (נוסח מסולב), תגמולים לנפגעי פעולות איבה, תקנות בדבר מענק להוצאות קבורה.

היו"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו: אני פותחת את הישיבה.

מר בוטון: תוקף התקנות בחוק זה פקע ב-31.3.77. אנחנו רוצים להתקין את התקנות החל מ-14.77 בסינוי מסויים. בסעיף 1 בתקנה נאמר כי בני מספחה של נפגע שנפטר כתוצאה מפעולת איבה יהיו זכאים לסכום של 4000 ל"י. אנו מציעים להעלות את הסכום ל-5,200 ל"י.

אנחנו מציעים לבטל תקנה 2, לפיה המוסד לביטוח לאומי מסלם 5000 לירות לכיסוי אגרת סירותים המוטלת על מקימי מצבה, מאחר שבכנסת עבר חוק שאין יותר אגרת מצבה. החוק אוסר על חברות הקדיסא לדרוש אגרת מצבה.

י. בארי: לגבי הסעיף הראשון, אנחנו מסתפקים בהצהרת המספחה על ההוצאות שהיו לה.

היו"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו: מתי נקבע הסכום של 4000 ל"י?

י. בארי: ביוני 1976.

מ. דרובלס: למה זה אינו צמוד ליוקר המחיה?

י. בארי: ניסינו לבדוק אפשרות של הצמדה ומסתבר שהמרכיבים הללו אינם עולים בדרך דומה ולא ניתן למצוא קנה-מידה.

החלט לאשר את התיקונים הנ"ל (תקנה 1, תקנה 2, ותחולה לסנה, עד 31.3.78)

2. חוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957, תקנות בדבר תשלום דמי שיפול ארגוני-מקצועי לארגון מעבידים.

מ. ברק: אני רוצה לקרוא את סעיף החוק סטסמ"ך

אותנו להתקין את התקנות האלה: "סר העבודה רסאי לקבוע בתקנות, באיסור ועדת העבודה של הכנסת, הוראות בדבר חובת מעביד שחל הליו צו הרחבה לסלם דמי שיפול ארגוני-מקצועי לארגון המעבידים שהוא צד להסכם הקיבוצי שהרחב. הכל בסיאור ובתנאים שנקבעו כאמור. התקנות, יכול שיחולו לגבי סוג מעבידים, ענפי עבודה, אזורי מסק, אזוריים גאוגרפיים או מעבידים מסויים, למעט מפעל או מעביד שהוא חבר בארגון...". כפי שהסעיף בנוסח, יש לנו למעשה סמכות לקבוע מי יסלם וכמה וגם לקבוע מי לא יסלם. אין זה מקרה. בניגוד למס ארגון סמושל על עובדים, וזה כללי על כל העובדים שאינם חברים בארגון עובדים, במקרה זה אמרנו שיש סוני בין העובדים והמעבידים. יש סקטורים וסוגים של מעבידים שלפי דעתנו לא מן הראוי שישתתפו ויסלמו מס ארגון.

יש הסכמים קיבוציים מסוגים שונים. יש הסכם קיבוצי על פנסיה. ברור שזה לא הקריטריון שלפיו יסולם דמי השיפול. יש הסכם קיבוצי על תוספת היוקר שחל על כל המסק. יש הסכם קיבוצי על סכר מינימום שחל על כל המסק. זה לא ענפי. הכוונה בהצעה החדשה היא להסכם ענפי. סימן הזיהוי הוא הסכם שמסדיר את סכר העבודה.

ט. ברק:

הסיעור הוא חצי אחוז של סך הכל הסכר
סמפנו מגיעים תשלומים עבור הניסוח הלאומי, מבלי שזה יהיה מוגבל
במכסימום. עסינו ניתוח בעזרת לסכת התיאום של ארגוני המעסיקים
והתברר שזה פחות או יותר מסקף את ההוצאות של ארגוני המעסיקים
לענין ההסכמים הקיבוציים. תשלום זה מוגבל בלא יותר מפחצית דמי
החבר שהיה מסלם המעסיק לאותו ארגון מעסיקים, אילו היה חבר בו.
יס כאן למעטה בחירה לפי הסכום הנמוך יותר.

כתקנה 3 בפסקה 10 חל סיבוס קטן.
לגבי סעיף זה קיבלנו פניה מהסוכנות היהודית לארץ ישראל, ובה הם
מבקשים שבסעיף זה תוסף הפסקה "הסוכנות היהודית לארץ-ישראל,
ההסתדרות הציונית העולמית, קרן היסוד, המגבית המאוחד לישראל
והקרן הקיימת לישראל".

ט. בן-חרוץ: לשני סניגס לתכן התקנות, ברצוננו להודיע,
סאנחנו כתור ארגון בעלי פלאכה, עוסדים
במגע עם ארגון התעסיינים ולדעתנו המגע הזה צריך להיות מתואם גם עם
לסכת התיאום. שרם גמרנו בינינו, אבל אנחנו מתקרבים להבנה.

בסעיף 3 לא ברורה לנו פסקה (9). כאסר
נאסר סם "חבריו", זה מובן. לסכת התיאום וההתאחדות לא צריכים לסלם
דמי שיפול. לא ברור לנו למה הכוונה ביחס לאחרים, כאסר מדובר על
5 פיליון ו-20 מעסקים. האם הכוונה סלמי סאין מחזור סנתי סל 5 פיליון
לירות או 20 מעסקים, הוא פשור בכלל סדמי השיפול? אם הם חייבים,
לסם מה כל הדבר? זה לא כל כך ברור. אם זה חל על כולם, אין בזה
בעיה. אם יס צורך - רצוי סיהיה ברור מה זה בא לפתור.

אנחנו מנסים להגיע לידי הסכם עם הגופים
האחרים המאורגנים בתוך לסכת התיאום, ובעיקר עם התאחדות התעסיינים.
קודם כל יס מצב סל סטטוס-קוו. כל התקנות האלה מופיעות בחוק הסכמים
קיבוציים, ולפי המציאות סל היום, הסכמים קיבוציים שהם בתוקף, רובם
מרוכזים בידי התעסיינים, המפעלים הגדולים. אנחנו סואפים לכך שהארגונים
הקטנים יהיו מאורגנים אצלנו והמפעלים הגדולים יהיו מאורגנים אצל
התאחדות התעסיינים. אנחנו רוצים להגיע לכך סלא תהיה תחרות בסטח זה.
נסאלת וסאלה, איך להציב את הגבול. אנחנו אותרים סכל זה עוסק בעתיד,
וכי לאותם ארגונים סטטטטיים, סאינם לא פה ולא סם, אין צורך לתת
פרס. התוצאה תהיה, שהם יצטרכו להכנס ולהתארגן באיזסהו ארגון. אלה
ססייכים ללסכת התיאום, יהיו סם.

נקודה חשובה אחרת היא ענין הסירותים.
ההתאחדות סלנו מאגדת בתוכה גם היום מה סאנחנו קוראים "סרותים", כמו
ספרים, ססמלאים, סכבסות, צבעים.

מר אליסיף: התקנות אינן מדברות עליהם. הם לא בתעסיה
ולא במלאכה.

ט. בן-חרוץ: תקנות אלה צריכות לחול על העתיד. אנחנו
מחששים דרך, כיצד להגדיר את אלה סאינם
מאורגנים וצריכים לבוא מהמפעלים היותר קטנים. אנחנו מתקרבים להסדר
בענין זה. בקסתנו תהיה, שההסכם בינינו לבין התאחדות התעסיינים,
יקבל צורה פחייבת, או סגוף סמלכתי יאמץ זאת, או סועדת העבודה,
וכי במקרה סל אי-הבנה או חילוקי-דעות, תהיה לנו כתובת לפנות אליה.

הצעתנו היא, סאם יהיה צורך כתקופה
הקרובה לקיים עוד פגיסה קצרה, סבקסתנו תיענה; ואז נוכל להגיע לדבר
מוסכם.

י. האוזמן:

אני מצטער שהחבר לא הסתתף במפגס סקיימנו
בינינו בסכוע טעבר, ולדעתי הגענו להבנה
מלאה. החלק הסני של תקנה 9) בא למעסה להבטיח רק דבר אחד: שכאשר
מפעל לא מאורגן עונה לקריטריונים של יחידה תעסייתית שהוחל עליו
צורה רחבה, שהוא יהיה חייב עקב אותה תקנה, בתשלום דמי ארגון, ולא
ירצה בארגון כלשהו כי הוא מצד פופולרי ורחב ולכן מס החבר שלו
נמוך בהרבה מאשר של ארגון קטן יותר, וכי הוא לא יילך לסם כאל
ארגון-מקלט כדי להסתחרר מחובת תשלום אותם דמי שיפול שהמחוקק בא
להשיל. לכן אמרנו שמי שכבר היום חבר - לא נוגעים בו; מי שבעתיד
יחול עליו צו הרחבה והוא תעסיין לפי הגדרה, הוא יצטרף לבעלי
התעסיה. למעסה חל עליו הסכם לא בכוח צו הרחבה. אבל אם יחול עליו
בכוח צו הרחבה, הוא יצטרך לסלם מחצית מס חבר אצלנו, וזה יותר
מאשר מס חבר אצל התאחדות בעלי המלאכה, מס חבר מלא. אנחנו רוצים סיהיה
מנוע ללכת לסם כדי להתחמק. הוא יהיה חייב במס ארגון לבעל הסכם
קיבוצי כלשהו. לכן, התקנה הזאת מסמסת רק לאותה מטרה.

מ. ברק:

מה אומרת הפיסקה הזאת? - התקנות מביאות
לכך שכל מעביד שחל עליו צו הרחבה צריך
לסלם לארגון המעבידים שחתם על הצו את מס הארגון הזה. הוא מסלם
לארגון בעל ההסכם. ברור שאם הוא חבר באיזשהו ארגון מעבידים
שחתם על ההסכם, הוא לא צריך לסלם מס חבר. אבל אם הוא חבר בארגון
אחר, בניח התאחדות בעלי המלאכה, לפי התקנות האלה הוא לא חייב לסלם
את מס הארגון כי הוא מסלם מס חבר לארגון שלו. במקרה של תעסיה
ומלאכה היתה בעיה מיוחדת, מסום שלאותם מעסיקים שושנציאליים שהיו
צריכים לסלם את המס הזה, הם בחלקם מעסיקים שיש להם זהות של תעסיה
ובחלקם מעסיקים שיש להם זהות של מלאכה. אילו לא היו כותבים את הסיפא
של הסעיף, יכול היה להווצר מצב שאותם מעסיקים שהם לדעת הכל תעסיינים,
היו יכולים להצטרף לבעלי המלאכה ולסלם מס חבר נמוך יותר, ועל
ידי כך הם נפטרים מתשלום עבור ההסכם. לעומת זאת יש בעלי מלאכה שהם
באמת בעלי מלאכה ואם הם יצטרפו לארגון שלהם, הם באמת לא צריכים לסלם
מס ארגון לארגון התעסיינים.

הבעיה שהיתה לא היתה כי צד להבחין
בין מעסיק שהוא מבחינה מהותית תעסיין ובין מעסיק שהוא בעל מלאכה.
לסמחתנו הרבה נודע לנו שסני הצדדים הגיעו להסכם על האבחנה הזאת,
והיא בסיפא של סעיף 9). אני מבין שאין מחלוקת על עצם הקריטריון
הזה.

הסעיף אומר בפסוות רבה, כי מעסיק שחל
עליו צו הרחבה ואינו חבר בהתאחדות התעסיינים, אם חל עליו צו הרחבה
של התאחדות התעסיינים, הוא צריך לסלם את דמי הארגון הזה; אם הוא
מצטרף להתאחדות בעלי המלאכה הוא חדל לסלם את מס הארגון, אם המחזור
שהוא הוא מתחת ל-5 מיליון לירות, או שהוא מעסיק פחות מ-20 עובדים.
אבל אם המחזור שלו מעל 5 מיליון לירות ומספר המעסיקים אצלו עולה על
20, זה לא יעזור לו גם אם יצטרף לבעלי המלאכה. הוא הדין להיפך.
אם קיים הסכם קיבוצי של בעלי המלאכה ויש צו הרחבה, והמעסיק אינו
חבר בסום ארגון, הוא יצטרך לסלם מס ארגון לבעלי-המלאכה. לא כתוב
שאם יצטרף להתאחדות המלאכה. אני מסכים סיהיה כתוב. כל זמן שהוא
אינו חבר בסום ארגון, הוא מסלם לפי שחתום על ההסכם הקיבוצי.
אם חתומה עליו התאחדות בעלי-המלאכה, יסלם להם, וכן לגבי ההתאחדות
של התעסיינים. אבל כרגע שהוא מצטרף לארגון, ההצטרפות מסחררת אותו
מתשלום כזה.

מ. בן-חרוץ:

מבחינה פרקטית אנחנו חוסכים סצריך
לסאוף לכך, סברגע שמישהו חייב לסלם
לנו, סיהיה חבר אצלנו. מי סיהיה חייב לסלם להתאחדות התעסיינים,
סיהיה חבר סם.

פ. ברק:

אבל אינך יכול לכפות עליו. זה תטריץ.

פ. בן-חרוץ:

מיסהו צריך היה פעם לתת גוטשנקה פחות או יותר מחייבת למס החבר הזה. אוטרים סיס התחרות בנינו, וכי אנחנו זלים יותר, ולכן עושים קונקורנציה להתאחדות התעשיינים. זה איננו מצב בריא מבחינה מסקית וכלכלית. צריך לסאוף להסיג תנאים אחידים.

פ. ברק:

אם התסלום מגיע לכם, אתם תקבלו אותו. כל תסלום סצריך לסלם לפי התקנות האלה. מסולם יסיר לגוף סמגיע לו התסלום. כל הסדר אחר סקיים בניכם סאינו מתבסא בתקנות ולא יכול להתבסא בתקנות, זה בניכם. זה לא יבוא לוועדת הכבודה. לוועדת העבודה אין סמכות להתערב בזה.

היור' ס. ארבלי-אלמוזלינו: זו סאלה עקרונית. כאסר באים להגדיר את בעל המלאכה ולמי הוא סייך, זה מוגדר בפירוט

בתקנה הזאת.

פ. ברק:

כל זמן סהמעסיק אינו מצטרף לארגון, הוא צריך לסלם למי סחתום עלהסכם. אם הוא מצטרף לארגון - הוא מסוחרר. יהיה זה בניגוד לחוק אם בעסה איזוסהי חלוקה סל מס ארגון לפי החוק הזה, סלא עולה בקנה אחז עם ההסכמים הקיבוציים. יס הסכם קיבוצי ויס צו הרחבה, עליו מסלמים.

פ. בן-חרוץ:

נצטרך לרוץ לחפש את החברים ולהביא אותם אלינו.

פ. ברק:

הסידורים בניכם, וסאלה מי ימצא את מי, זו לא סאלה לוועדת העבודה ולא יכולה למצוא גתרונה בתקנות. מעסיק סחל עליו צו הרחבה, מסלם למי סחתום עלהסכם הקיבוצי. לא יכול להיות שום סידור אחר. אם אתם רוצים לערוך בניכם סידורים סאחד מעביר לסני את הסכומים שהרא גובה, זה לא יכול להיות במסגרת התקנות.

ל. דיציאן:

אנחנו צריכים להתקין תקנות. אם הם רוצים לבוא קודם לידי הסכם בנייהם, אולי כדאי לדחות את ההכרעה שלנו עד לאחר סידועו לנו אם יס או אין הסכם. לסם מה אנחנו מסתתפים בדו-סיח הזה?

היור' ס. ארבלי-אלמוזלינו: גורם מסויים מבקס הבהרות. גם אני רוצה לקבל את ההבהרות האלה.

פ. סורץ:

לכעסה הגענו בנינו לידי הסכם, אטנם לא חתום. לא חטוב מי חותם עלה הסכם הקולקטיבי, עד 20 פועלים ועד 5 מיליון לירות מחזור סנתי, הם מעבירים זאת אלינו. מה סאנחנו גובים מתעשיינים, אנחנו מעבירים אליהם. הסאלה איך אפשר לתת לזה צורה חוקית.

היור' ס. ארבלי-אלמוזלינו:

להסכם כזה איננו יכולים לתת ביטוי. הזכר היחיד סנוכל לעטות הוא, סנירטום שפרוטוקול שהודעה זו נכסרה על ידי סני הצודים, גם על דעת התאחדות התעשיינים וגם על דעת לסכת התיאום וגם על דעתכם, והדבר מסכם. זה נרסם בפרוטוקול כהודעה בוועדת העבודה. אני מקווה כי גורמים מסכבדים את עצמם, יעמדו בהסכם הזה. יותר מזה לא נוכל לתת ביטוי בתקנות.

ומה עם ענין הסירותים?

פ. סורץ:

היו"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו: יהיה להם הסכם קיבוצי? - זה יחול גם עליהם.

פ. ברק: ענין הסירותים מסדר לגמרי. מי שנכנס אליכם משירותים, לא צריך לסלם.

י. האוזמן: אסר לתקנה §(9), עם כל הכבוד ליועצים המספשיים, אני מבקש שהיא תסאר כפי שהיא ולא תהיה בעיה של הודיות. לא אסתיר את הכוונה הכרורה של הסיפא, שהיא באה להבטיח שלא יוכל מפעל תעשייתי להתחמק ולהפך את ההוראה שהחוק הזה מחוקק וכי לא יוכל להתחמק מתשלום מס ארגון, כאשר חל על מעסיק הסכם קיבוצי מכוח צו הרחבה, וההסכם הוא של התאחדות התעשיינים, והוא לאחר חקיקה זו יצטרף להתאחדות בעלי-המלאכה, שם מס הארגון נמוך יותר בהרבה. אין חסס סבעל מלאכה יזרח מהארגון שלו להתאחדות התעשיינים, שם מס החבר גדול פי חמיסה. לכן, התקנה טובה כפי שהיא ואין מקום להודיות.

בקשר להסכם ססיכמנו, סיכמנו בסלום ואינני מוכן לחזור על כך. אינני חוסב סצריך להביא זאת אפילו ליסיבה זו. אני לא מבקש אפילו לרסום זאת בפרוטוקול. הערובה הטובה של ספירה זו חתימה על ידי צדדים הגונים. אני פודיע סהסכם באותה רוח ולסון ייחתם בהסכמת סני הארגונים ובזה אני מציע לסחרר את הועדה.

פר אחירז: אני מתנצל על האיחוד בהצעת התיקון סלנו כי הצעת הסיוטא הגיעה אלינו באיחור. אסר' לאי-התחולה, אותם גימוקים סקיימים לגבי סירות המדינה, הרסויות המקומיות וגופים אחרים ספופיעים בסעיפי אי-התחולה, צריכים לחול גם על הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, ההסדרות הציונית העולמית, קרן היסוד, המגבית המאוחדת לישראל והקרן הקיימת לישראל, ען לגבי הפעולות והן מבחינת זהות הפעולות וסיתוף הפעולה ביניהן, כאשר המטרות הן בלתי-ררוחיות. כל הגופים האלה דומים. הפעולות של הסוכנות כמוהן כפעולות של המסללה. אי-אפסר לצוות על ארגון ציבורי לאומי להצטרף לארגון מעסיקים כלסהו. ראסית, לא בסל הזהות של גוף ציבורי עם ארגון מעסיקים זה או אחר; סנית, בסל גיוון הפעולות של הגוף הזה, וכתוצאה מכך גיוון המעסקים. עלול להיות מצב, סנצטרך להיות במספר ארגונים סל מעסיקים. אנחנו מבקסים לכלול את הסוכנות היהודית ואת הגופים שהזכרתי, בסעיף אי-התחולה אחרי סעיף (7), גם מסום הנימוק סקיים סיתוף-פעולה בין הסוכנות והגופים המעסקים לפני סעיף (א) למסל פעולה מסותפת עם רסות מקומית. יתכן שיהיה צו הרחבה בענין זה.

לענין ההסכמים סל הסוכנות כמעסיק והסכם קיבוצי, זה בסל בססים. הסוכנות היא צד להסכם קיבוצי, וזה נוגע לרוב עובדיה, ובתור גוף כזה היא עובדת יחד עם המדינה, הרסויות המקומיות ומסודות אחרים. אם חל על הסוכנות היהודית הסכם קיבוצי, מכח צו הרחבה, מדובר בעובדים בודדים ובסוגים וגוונים סונים סל עובדים.

ל. דיציאן: כמה מסלם היום חבר בהתאחדות בעלי תעסיה?

פ. גולדברג: המצאנו לסר נתונים מדוייקים ומקיפים. אני מבין שהיום המיניסום הוא 900 לירות

והמכסיסום 12 אלף לירות.

י. האוזמן: המיניסום עכסיו 2000 לירות.

מ. גולדברג:

הבסיס לחישוב תרכוב מסני פקטורים. האחד, סכר עבודה שהמצל מסלם; השני, המחזור שלו.

ל. דיציאן:

ובהתאחדות בעלי המלאכה?

י. כץ:

על בסיס מספר המעסיקים. יש דירוג של שלושה. בין עובד לשלושה - 360 לירות לשנה. 20 עובדים -

2400 לירות בשנה.

ל. דיציאן:

מה הטעם שמי שבאמצע השנה פותח מפעל צריך לסלם לחצי שנה? נניח שפתח מפעל בחדש פברואר, למה הוא צריך לסלם לחצי שנה? יסלם בהתאם לתקופה שעבד.

מר אליאסף:

הוא מסלם יחסית, אבל הבסיס יכול להיות אחד מסנים, הסכר שהוא מסלם, אבל לא יותר מדמי חבר. כשהוא פותח את המפעל, הוא לא מסלם סכר.

ל. דיציאן:

הדבר החמור ביותר שמון בסעיף 4. כאן ניתנת אפשרות נוספת למס הכנסה, מס מעסיקים וכו'. זה בלתי-מתקבל על הדעת. יש כאן כל מיני סודות שהוא לא חייב לארגון. הארגון לא יכול לכפות גם דוח על עסקיו.

היו"ר ס. ארבל-אלמוזלינו: איך יידעו כמה יסלם?

ל. דיציאן:

חוק הניכויים הוא בסדר גמור. תקבלו אותו איפה סרוצים. אבל מדובר בארגון וולנטרי שאינני חבר בו. סאמסור לו דוח על עסקי? זה אבסורד שאין דוגמתו. איך הגיעו לחצי אחוז? וזה בלתי-מוגבל. אם המכסימום במפעלים הגדולים ביותר הוא 12 אלף לירות היום וזה לפני הסכר הממוצע במסק 30 עובדים, כלומר, זה 60 עובדים. זה מתחיל ב-900 לירות. מפעל של 20 עובדים לפני הסכר הממוצע במסק, יוצא שהוא צריך לסלם 300 לירות לחדש.

מ. גולדברג:

אך כתוב: לא יותר מ...

פ. גרופר:

אני רוצה לחזור ולהתייחס לאי-תחולה בסעיף 5. יש דבר מאוד מעניין. כאן מחוקקים חוק לגבי כל עם ישראל, לגבי כל אזרחי המדינה ולגבי כל הגופים במדינה. אנחנו גורס שאפשר להמטיך בצורת חקיקה שעל חלק מטילה את החוק, וחלק יוסיף להנות ואומרים שהוא מחוץ לתחולה. אחד הביטויים היה: למה לתת למישהו להנות בלי שיסלם את המס? איזו צורה זו מטיסהו יחנה בגלל חקיקה שאנחנו עושים במכוון מראש, כדי שלא יסלם עבור סירותים שהוא מקבל? אני רוצה להודות שהיו לנו שיחות עם מר ברק. אני מסמס כיור ועדת העבודה של התאחדות האיכרים, שהוא הגוף היציג בחקלאות של כל המעסיקים. אנחנו מנהלים את המסא ופתן הרבה סנים, כל סנתיים, עם ארגון הפועלים החקלאיים ומה שאנחנו גופרים חל על כל המעסיקים בחקלאות. זו עבודה רבה. לאחר מכן יש צו הרחבה. כל המעסיקים לוקחים מאתנו את ההחלטות, כל קיבוץ וכל מוסב וכל המפעלים הגדולים. במסק סנה-סנתיים יש הבהרות. עסינו זאת במסך סנים, ללא חוק מס ארגון. ניסינו לקבל עזרה מהמוסדות היותר מרכזיים של החקלאות, שאינם חברים בהתאחדות האיכרים. חיכינו לחוק מס ארגון, כדי לא לתת לאף אחד להנות מכך שיקבל סירותים ולא יסלם. באים היום להחיל את החוק בענין מס ארגון על המעסיקים, סוכחים מהמסכת הסלימה ומתחילים למעש. למה צריך לתת סירותים למפעל אזורי שמעסיק 200 עובדים? הוא מקבל את הסירות, את מה שחתמנו, וכאשר מגיע לסלם - מיטהו אחר דאג להוציא אותו.

פ. גרוסר:

אני מציע לדחות את ההחלטה על הסוכנות היהודית. גופים אלה מסלמים פיליוני לירות עבור סירותים סונים. אותם עובדים אצלם, אם הם אינם חברים באיזושהו ארגון, באיזושהי הסתדרות, גופים מהם מס ארגון בתוקף החוק. לסוכנות יש מפעלים, בניח הקרן-הקיימת-לישראל, מעסיקה עובדים רבים מאד ביעור. מדוע להוציא רשות מקומית? ברסויות וטקופיות עובדים כמה אלפי אנשים בכל הארץ בגנות. בקטר לפחיר שעליהם לקבל, באים אלינו. בסאלה איך להתנהג עם אותם גננים, באים לוועדה. כאן רוצים להוציא את הרסויות הטקופיות. איזו צורת חקיקה זו? כאשר קיבוץ לוקח עורך-דין וכלכלן, הוא לא מסלם? אני מבקש להסאיר את התקנה בצורה זו, כפי שהוגסה. זה הרע במיעוטו.

י. יודין (דרניצקי):

אני מבין שיש הכרעה עקרונית. אני מוצא לנכון לומר, אשילו אם אין לזה הסמעות מעטית, סאינני רואה בטום אופן קו מקביל בין מס ארגון עובדים ובין מס ארגון מעסיקים. יש הבדל מהותי בין הסירותים סמגיטים סני ארגונים לחבריהם. מה סמצדק לגבי גבית מס ארגון מעובד בלתי-מאורגן, אינני בטוח שבאותה מידה מוצדק לגבי מפעלים שהם לא מאורגנים בארגון מעסיקים סדיים. אנני יכול להתנגד להסכם בין התאחדות התעסיינים והתאחדות בעלי-המלאכה, אם זה רצונן החופסי. אבל אני רואה סתי רסויות נפרדות ואינני רואה כל סיבה עקרונית מדוע מפעל סמאורגן בארגון בעלי מלאכה יסלם מס להתאחדות בעלי התעסיה בעקבות הסכם זה. אני חושב סזה ארגון סוכר בפני עצמו, סמגיט סירותים לחברים, ואם מיסו צריך היה לגבות מס ארגון מפעל מלאכה מאורגן או לא-מאורגן, זה אולי התאחדות בעלי המלאכה.

אני חושב סברסימת הכתובים סלא יחולו עליהם התקנות, צריך להוסיף בפססות: כל ארגון סאינו עובד למשרת רווח. גם מערכת המסים סל המדינה מכירה בקטיגוריה כזאת. אין להעביר סום קו דמיון בין ארצן ציבורי סלא עובד למשרת רווח ובין ארגון שהוא מאורגן בהתאחדות בעלי התעסיה בסביל החברים סלו. הגדרה כללית כזאת חייבת המציאות.

בסעיף (7) אני מציע להוסיף בסוף הפיסקה

"או חברת העובדים סלה או חברות בת ומפעליה". חברת העובדים היא ארגון גג, ומצד סני זה מוסג הרבה יותר מסועף ומקיף-הרבה ארגונים.

הדבר האחרון בסעיף (9). אני מבקש להסביר

לי את הקטר סבין הפיסקה הראסונה בסעיף ובין כל מה סבא אחריה.

פ. דרובלס:

אם כבר יש למעט, אני חושב שיש מקום לעסות זאת לגבי הסוכנות היהודית והמוסדות הלאומיים סברסימה. אילו לא היתה רסימה סל אלה סמוצאים מהתחולה, לא היתה. אבל אם היא יסנה, צריך להוסיף את הסוכנות היהודית ויתר המוסדות המצויינים. אני סוכן לקבל את התיקון סל חבר הכנסת יודין בענין מפעלים סלא למשרת רווח. אני מציע להוסיף לרסימה ארגוני נוער ותנועות נוער.

היור' ס. ארבל-אלמוזלינו: אני סבורה שיש לכלול ברסימה את

הסוכנות היהודית וכו'. הם אמנם איחרו בהגסת בקסתם, אבל אין להעניט אותם על כך. מבחינה עקרונית התביעה מוצדקת. מס לצייין במפחט סמדוכר בארגונים סנותנים את הסירותים הללו סלא למשרת רווח. אם זה בא לחזק, צריך לכלול זאת.

אני סבורה שיש מקום להדדיות. צריך

להוציא זאת מפה ולתת לזה ביסוי. לפעמים הסיקולים סעומדים לפני בעל מלאכה להיות סייך להתאחדות התעסיינים, הם לא רק התסלום סל

ס. ארבל-אלמוזלינו:

דמי הטיפול, אלא רצון להימנע עם גוף גדול, גוף רציני בעל חסיבות כזו או אחרת, סיט לו מה לומר. אנחנו יודעים שמעמד התאחדות התעשיינים חזק יותר ממעמד בעלי המלאכה. זו תהיה כמוכן זכותו. באותה מידה, כסיט חבר שנמנה על התאחדות התעשיינים וכן הלאה, על פי התקנה הזאת, הפסים יצטרכו להיות מסולמים על ידי התאחדות בעלי המלאכה, וצריך לעשות זאת. אני חושבת שצריכה להיות הדדיות בעיף זה. אני חושבת שאינכם צריכים לעמוד על כך. בענין ההסכם בין התאחדות בעלי המלאכה והתאחדות התעשיינים, אנחנו מעודדים מה שאתם רוצים. הדברים נרסמו בפרושקול כרצון שני הצדדים.

לגבי חברות - בת, יש לזה כיסוי בטעיף (8), ואם זה לא עונה, צריך להוסיף את התוספת של חבר-הכנסת יודין.

י. האוזמן:

אני מבקש לתקן שעות של מר גולדנברג. מס חבר בהתאחדות התעשיינים הוא 2000 לירות מינימום. אינני יכול כרגע לומר מה המכסימום, אבל הוא למעלה מ-12 אלף לירות. לכן יש תמריץ להימלט מתשלום מס ארגון גבוה ולשנות להתאחדות בעלי המלאכה. הסיקול של המלשות לארגון מקלט אינו בכיוון ההפוך.

בקשר לאי-קיפוח של ארגון בעלי המלאכה, אמרנו והצהרנו שהגענו להסכם, שכל מי שנקבע שאינו סיף לארגון התעשיינים, על פי אותה הוראה נעביר את תשלומיו לבעלי המלאכה. ההודעה הזאת באה למנוע בעד מפעל תעשייתי שירצה להתחמק ממטרת החוק ללכת למקום הזול. אין מקום להדדיות בנקודה זו. אם מישהו ירצה להימלט מתשלום מס ארגון לבעלי המלאכה על ידי הצטרפות לתעשיינים, זה נוגד את מטרת החוק.

מ. בן-חרוץ:

סעיף 3 (9) אינו כל כך ברור.

היו"ר ס. ארבל-אלמוזלינו: האם אתה מציע שנדחה את האיסור מהיום? אנחנו צריכים לקבוע את העקרון. על הניסוח

תסבו בנפרד.

מ. בן-חרוץ:

העקרון הוא הדדיות.

י. האוזמן:

אני מתנגד.

היו"ר ס. ארבל-אלמוזלינו:

בענין זה קבעה הועדה את עמדתה.

מ. ברק:

לגבי הסאלה של מפעל שהתחיל לפעול באמצע השנה, תקנה 2 (ב) ו-(ג) מכסה זאת.

לגבי פיסקה (10) אני רוצה להביא את

הנוסח הבא: "חל עליו הסכם קיבוצי כללי או מיוחד המסדיר את סכר העבודה, למעט תוספת יוקר או סכר מינימום לגבי העובדים האמורים בתקנה 1".

אנחנו מציעים שמועד התחולה יהיה

ב-1 ביולי. זה רבע שנה. אני תומך בגישה לגבי הסוכנות היהודית. הוצאנו מכלל התקנות האלה שני סוגים של גופים, מפלכתיים והסתדרותיים. למעשה לגופים המפלכתיים יש גם כן ארגון. לפסל, הסכם עבודה שנחתם בסקטור הציבורי, נחתם על ידי הממשלה, הסוכנות, הרשויות המקומיות. למעשה הם מאורגנים, אבל אין להם ארגון פורמלי. אולי יקימו פעם ארגון מעסיקים של הסקטור הציבורי. לגבי ענין הסוכנות, לא נוכל להציע לוועדה לאשר את התקנה במסגרת הקיימת, אלא בנוסח המתוקן שמוסיף את הגופים המוזכרים. וזה יהיה בפיסקה (8).

פ. ברק:

זה טביא אותנו לסעיף 25 בעקבות מס הכנסה (נוסח חדש), בסעיף "שלישה מהי". הסעיף אוטר כך: "שלישה" לענין סעיף 24 - שלישה יטירה או עקיפה או היכולת לסלוט או הזכות לרכוס שלישה כאמור, במיוחד - אך בלי לגרוע מן הכלל האמור - (1) כסהשלישה היא מכוח מניות - החזקת מרבית הון המניות או מרבית הון המניות שהוצא, או מרבית כוח ההצבעה, או הזכות להחזיק באלה או לרכסם, וכן הזכות לקבל מרבית הרווחים, או למנות מרבית המנהלים, או הזכות לרכוס זכות כאמור; (2) כסהשלישה היא בדרך אחרת - הזכות למרבית ההון, למרבית הרווחים, למרבית כוח ההצעה או למנות מרבית המנהלים או הזכות לרכוס זכות כאמור".

זה עונה לאותן חברות-בת של ההסתדרות ולחברת העובדים. ברור טאם אין שלישה, הם אינם מוצאים מזה. לפי דעתנו גם אין לכך הצדקה. אנחנו מדברים על הסקטור טיס להסתדרות או לחברת העובדים שלישה בו.

פ. גרופר: אני רוצה להסתייג, אינני רוצה לבקס לדחות את הדיון, אבל אני רוצה לסתייג, אני מסתייג מסום סאלה תקנות סצריכות לחול על כל המעסיקים, ולא צריך היה להביא את הסעיף של "לטעש". מחוסר ברירה אינני מבקס לדחות את ההכרעה, אבל אני מסתייג מזה.

היו"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו: תקנות 1 ו-2 מתקבלות ללא סינויים. בתקנה של אי-תחולה הסם יהיה "גופים הפטורים מתסלום דטי השישול".

פ. ברק: זה ענין שכני.

היו"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו: אבל זה לא ברור כטכתוב "אי-תחולה".

מר כפלאווי: מוסיפים בסעיף (9) "תאגיד או ארגון טאיכו למשרת רווח", ודבר שני, ענין הסוכנות, קרן-קייטת וכל מה שהזכר במכתב של הסוכנות. בהתאם לכך תתוקן הפסקה (8), וכל המספרים יוזזו בהתאם. לפני סעיף (8) יבואו סתי פסקאות.

היו"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו: לגבי סעיף (9), מאטרים על בסיס של הדדיות ומבקסים לנסח בהתאם לכך.

מר כפלאווי: הסעיף המסומן הוון (10) ינוסח כך: חל עליו הסכם קיבוצי כללי או מיוחד המסדיר סכר עבודה, לטעו תוספת יוקר או סכר מינימום לגבי העובדים האמורים בתקנה 1. סעיף 4 לא סונה. בסעיף 5 ייאמר שהתחולה החל מ-1 ביולי 1977.

היו"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו: את הנוסח של סעיף (9) אני מבקסת להבאות לי.

החלט לאסר את התקנות הנ"ל בהתאם לסיכום דלעיל